

DÆKSKIVER

Armeringsanvisning af fuge- og randarmering

Note : Kopi af revideret afsnit 7.3 i Betonelementer
Håndbog 3. April 2003.

7.3.1 Dækskiver

Eftervisning af dækelementers evne til at overføre vandrette skivekræfter adskilles almindeligvis fra beregningen af dækelementerne for lodret last. For overskuelighedens skyld betragtes dækskiven i denne sammenhæng derfor som en selvstændig bygningsdel.

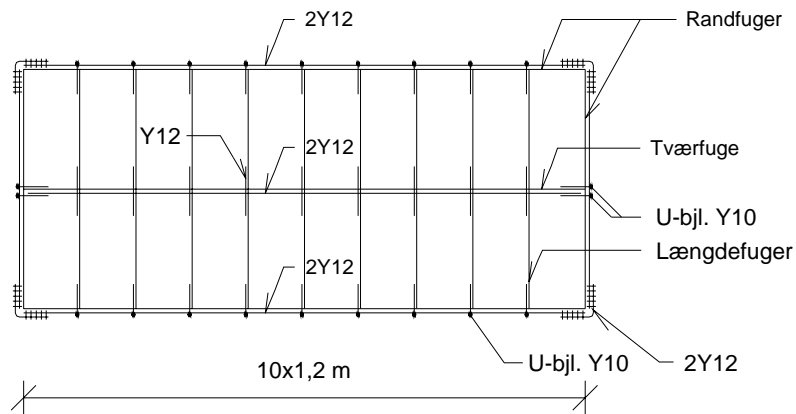
Dækskivens fugearmering fastlægges ved beregningen for vind- og masselast. Dog vil det for bygninger der i henhold til sikkerhedsnormen kræves at kunne modstå lastkombination 3.1 (ulykkeslast) normalt være nødvendigt med yderligere fugearmering.

Generelt anbefales det desuden altid at sikre en minimum sammenhængsstyrke i dækskiven i form af gennemgående armeringsforbindelser. Dette kan opnås ved at der i alle fuger etableres gennemgående trækforbindelser, så der både i tvær- og længdesnit i den enkelte dækskive kan overføres en gennemsnitlig trækraft på 15 kN pr. løbende meter af tværsnittet. Denne trækraft bestemmes svarende til de regningsmæssige armeringstyrker.

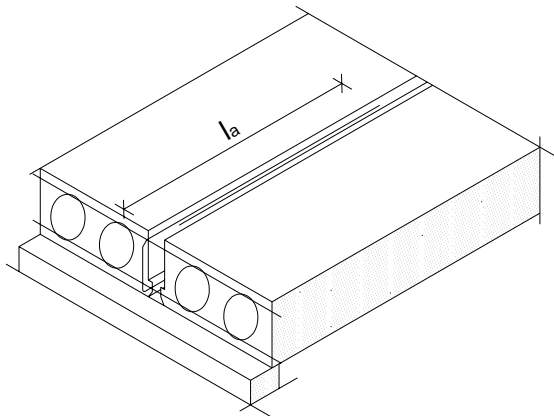
I randfugerne skal der altid indlægges en gennemgående randstringer rundt langs hele dækkets periferi. Denne randstringer bør normalt bestå af to armeringsjern, hvert med en diameter på mindst 12 mm. Ved alle stød i randstringeren bør fugearmeringen omslutes af lukkede bøjler svarende til det sædvanlige krav om tværarmering for stød. Stødlængden bør mindst regnes som svarende til stød i samme snit, dvs. den normale forankringslængde øget med 50%. Anvendes fugearmering med $f_{yk} = 550$ MPa, og regnes $f_{ck} = 20$ MPa for fugebeton, fås stødlængder som anført i skemaet. Antallet af lukkede bøjler kan sædvanligvis bestemmes svarende til den normale stødlængde uden det omtalte tillæg på 50%.

Fugearmering	Stødlængde	Tværarm. i randstringer
Y12	800 mm	5 bjl R5/stød
Y14	1000 mm	7 bjl R5/stød
Y16	1100 mm	9 bjl R5/stød

I længdefuger er det som regel tilstrækkeligt at anordne fugearmering ved elementender, idet elementernes hovedarmering kan fungere som trækforbindelse. For at kunne regnes aktiv skal fugearmeringen forankres effektivt ved elementende. Ved randfuger er det nødvendigt at støde en U-bøjle ind vinkelret på randfugen, således at fugearmeringen i randfugen er omsluttet af U-bøjlen.

Figur 7.3.1/1 Fugearmeringsplan

Figur 7.3.1/2 Armeringsføring ved længdefuge/randfuge

For at sikre en god forankring af fugearmeringen i dækelementernes forskydningszone under brand bør armeringen i længdefugerne mindst overholde følgende krav:

- Fugearmering skal altid mindst være Y12 i alle længdefuger, dog U-bøjler Y10 i alle længdefuger ved dækrande
- Fugearmeringen skal føres mindst $l_a = 1,5$ m ind i længdefugen på hver side af tværfugen og ligge i et tilstræbt niveau omkring dækmidte.
- De to vandrette ben i U-bøjlerne, der omslutter randstringeren, skal føres mindst $l_a = 1,5$ m ind i længdefugen og ligge symmetrisk om et tilstræbt niveau i dækmidte

Placeringen af fugearmeringen – og dennes omstøbning – skal sikres under udførelsen, eventuelt ved anvendelse af afstandholdere.

Ved ribbedæk kan dækskivens sammenhæng opnås ved hjælp af et armeret overbetonlag på dækelementerne, eller ved svejsesamlinger hvor svejsepladerne forankres med tværarmering i det enkelte element.